

Per promoure l'ús del casc

▶ El dissabte 21 de març, el papa Francesc va visitar Nàpols i Pompeia i va demanar als qui promouen organitzacions criminals que es converteixin a Déu i abandonin la mala vida. També va protagonitzar una anècdota simpàtica, que recollim a la fotografia. No va dubtar a posar-se un casc de motorista per col·laborar així a la campanya que vol promoure l'ús del casc protector, sobretot entre els joves napolitans. Així ho va explicar el cardenal Crescenzio Sepe, arquebisbe de Nàpols. El casc que es va posar Francesc portava la inscripció: «Que la Verge t'acompanyi, però qui condueix ets tu.»

se un casc de motorista per col·laborar així a la campanya que vol promoure l'ús del casc protector, sobretot entre els joves napolitans. Així ho va explicar el cardenal Crescenzio Sepe, arquebisbe de Nàpols. El casc que es va posar Francesc portava la inscripció: «Que la Verge t'acompanyi, però qui condueix ets tu.»

GLOSSA

Un amic de Jesús

Unes setmanes abans de Sant Jordi, un noi que es prepara per fer la primera comunió decideix que, enguany, el llibre personal que és costum d'elaborar a la seva escola amb motiu del Dia del Llibre l'escriurà sobre la primera comunió. Dit i fet, en comença l'elaboració i escriu en la introducció: «Estic convençut que el més important que faré aquest any serà rebre Jesús per primera vegada. Per això he decidit dedicar el llibre de Sant Jordi a explicar el que m'ha suposat la preparació de la primera comunió i el descobriment de Jesús, el Crist, com a amic. En el llibre he recollit dotze moments de la vida de Jesús, els que més m'han impressionat i dels quals he après més. Llegint la seva paraula, coneixem i entenem la seva vida, que és model per a la nostra. Admirat pels seus ensenyaments i exemple, per la seva bondat i amicitat, he anat aprofundint en la fe [...]. El que més m'ha impressionat i ajudat ha estat el final: rere el sofriment i l'horrible mort, Jesús ressuscita. Sembla dir-nos que fins i tot la mort és Vida per a aquell que el vulgui seguir. Ara sé que ho vull.»

L'elaboració de cada capítol consistia a llegir el passatge de l'evangeli, transcriure'l, concretar-ho en un dibuix, reflexionar sobre el text i escriure el que li suggeria. «Ell ha decidit donar-nos la vida per mitjà de la paraula de veritat» (Jm 1,18). No se n'està de dir que l'han ajudat molt les explicacions de la catequista i les homilies del mossèn en la celebració de l'eucaristia de cada diumenge, en la qual participa amb els pares i germans.

Capítol rere capítol, fins a la conclusió, on ens diu: «Amb la primera comunió, faré un pas important en el camí de la fe i en la meua relació amb Déu Pare, Fill i Esperit Sant [...]. Tant de bo, a poc a poc, acostant-me a Crist, cada dia més, intentant semblar-me a Ell, sigui cada dia millor i aporti el meu esforç perquè en el món regni la pau i l'amor que neix dels cors amics de Jesús.»

«Hem conegut l'amor pel fet que Jesucrist ha donat la seva vida per nosaltres. Per això, també nosaltres hem de donar la vida pels germans» (1Jn 3, 16).

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- **Dilluns 20**, Formació Permanent del Clergat a les Teresianes.
- **Del 20 al 24**, Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola.
- **Dissabte 25**, Cadena de Pregària Vocacional. / Mas de Barberans, Festa de Sant Marc, 12 h, Missa i Processó. / Gandesa, 19 h, Confirmacions i Novena de la Mare de Déu de la Fontcalda.
- **Diumenge 26**, Trobada Diocesana M.I.D. / Missions, Jornada Clergat Nadiu. / Amposta, Parròquia l'Assumpció de Maria, 19.30 h, Sagraments d'Iniciació Cristiana per als Catecúmens.

PARAULES DE VIDA

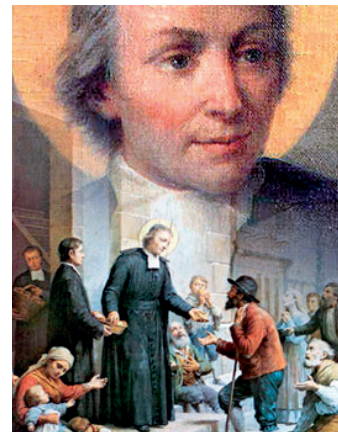
Sant Joan Baptista de la Salle

En el marc de la celebració de l'Any de la Vida Consagrada, presentem aquest mes el testimoni de santetat de Sant Joan Baptista de la Salle, fundador dels Germans de les Escoles Cristianes, que en la nostra diòcesi dirigeixen un col·legi en Benicarló.

En la ciutat de Reims, famosa per la seua Catedral gòtica, va nàixer Joan Baptista el 30 d'abril de 1651. La religiositat que va viure en l'àmbit de la seua família, marcada per la pietat de sa mare, Nicolasa Moët, va modelar la seua personalitat des de xiquet. Joan Baptista era el major d'onze germans, dels quals quatre van morir molt xicotets.

Va cursar les primeres lletres en el Col·legi de «Bons Enfants». Prompte va sentir la crida de Déu. Als 17 anys rep les Ordes Menors i als 18 acaba els estudis mitjans. Joan Baptista i els seus pares acorden que continués els estudis en París, en el famós Seminari de Sant Sulpici.

Prompte viu l'experiència dolorosa de la mort dels seus pares: en menys d'un any moren els dos. Malgrat rebre el nomenament de tutor legal dels seus germans per ser el primogènit, va continuar amb els seus estudis. A l'abril de 1678, amb 27 anys, rep l'ordenació sacerdotal en Reims. La seua preocupació principal ara és descobrir la voluntat de Déu sobre el seu futur. El seu director espiritual l'anima a ocupar-se de les escoles per als xiquets pobres.

Impulsat per aquest ideal constitueix una associació de mestres cristians, atén espiritualment les Germanes del Nen Jesús, dedicades a l'educació i la cura de xiquets orfes, i coopera en l'obertura de dues escoles per a xiquets pobres. El 24 de juny de 1682 abandona sa casa i amb un grup de mestres comença un estil de vida que desembocarà en la fundació dels Germans de les Escoles Cristianes, la labor educativa de la qual cristal·litza en la fundació de col·legis a França i, en 1705, a Roma.

Les escoles són preferentment «primàries», i algunes professionals. Per als obrers s'obren escoles dominicals, i per a formar als futurs mestres, les que posteriorment s'anomenaran Escoles Normals. La gratuïtat és indispensable perquè puguen accedir els fills dels artesans i dels pobres, la classe modesta.

Per a ell la vocació a l'ensenyament és quelcom més que una professió, és un ministeri al servei de Déu i de Crist, en el que el mateix Esperit es manifesta per al bé de l'Església. Per això, l'educador, animat per un amor als xiquets semblant al que Crist sent per la seua Església, intentarà escriure «la carta que Crist dicta no en taules de pedra, sinó en el cor dels xiquets».

Que el testimoni de la vida i de la vocació de sant Joan Baptista de la Salle siga una llum per a tots aquells educadors que volen viure la seua missió animats per la seua fe cristiana.

Rebeu el meu afecte i la meua benedicció.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

ENTREVISTA

▶ **JUAN JOSÉ GUARDIA**

Sí a la religió

L'advocat Juan José Guardia, arran de l'article 21.2 de l'Estatut de Catalunya, que reconeix el dret fonamental dels pares que els seus fills «rebin la formació religiosa i moral que vagi d'acord amb llurs conviccions a les escoles de titularitat pública, en les quals l'ensenyament és laic», ha publicat la monografia *Religió a l'Escola Catalana* (Thomson-Reuters / Aranzadi). El pròleg és de Mn. Ramon Corts, delegat d'Ensenyament de l'Arquebisbat de Barcelona.

Per què les escoles de la Generalitat han d'impartir l'assignatura de religió?

És un símptoma clar de manca de laïcitat pretendre derivar aquesta qüestió cap a un problema polític de relació entre el Govern i les confessions religioses, en comptes de situar el centre de gravetat en el legítim exercici dels drets fonamentals per part del ciutadà. Els drets no es pidolen, es respecten.

Com raona aquest sí?

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya (2006) estableix que l'educació als centres docents de l'administració pública serà laica. El llibre demostra que la darrera redacció de l'Estatut inclou unes clàusules de salvaguarda que protegeixen la religió a l'Escola. Es va fer un text de consens, no un Estatut de partit.

Què diu el papa Francesc, sobre aquest punt?

L'abril de 2014 va dir que els horrors de la manipulació educativa que hem viscut en les grans dictadures genocides del s. xx no han desaparegut; conserven la seva actualitat sota vestidures diverses que, amb pretensió de modernitat, forcen a caminar nens i joves pel camí dictatorial del *pensament únic*. Tot això comporta —diu el Sant Pare— que s'ha de donar suport al dret dels pares a l'educació moral i religiosa dels seus fills.

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels soldats

Oh Senyor, et demano pels soldats. Dóna'ls la força de protegir i de defensar, perquè les persones de què són responsables no corrin cap perill.

Dóna'ls el teu amor i infon en ells el teu esperit a fi que no matin, que no destrueixin i que no estenguin el mal.

Senyor, toca el cor dels homes que obliguen els altres a ser soldats; fes que siguin conscients que la teva pau és més bella, més gloriosa i victoriosa que totes les guerres. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

San Jorge y la rosa

Un padre de familia a quien conocí, me contaba lo siguiente:

—«Por San Jorge compro tres rosas: una para mi esposa, otra para mi hija pequeña y la tercera para un chico que padece una minusvalía psíquica desde su nacimiento. Se llama Narciso. Nos encontramos en la calle. Le digo:

—«¡Buen día Narciso! ¡Hoy es San Jorge!» Él no puede hablar. Me contesta con sonidos guturales: «Sí, sí». Y le ofrezco una rosa.

—Narciso empezó a dar saltos de alegría, como un niño pequeño. Con la rosa en la mano y dando brincos por las calles, la mostraba a todos cuantos encontraba que llevaran también en su mano una rosa.» El relato terminó así:

—«Hoy he vivido una experiencia de ver a una persona contenta, feliz, tan sólo con una pequeña rosa.

Los chicos y chicas de un colegio, de unos catorce años, quedaron sorprendidos de la reacción de Narciso, que consideraban *disminuido psíquico*, al ver y comprobar los sentimientos que tenía mostrando *su rosa* con gran contento y alegría.»

El pequeño príncipe de Saint-Exupéry afirma: —«Los hombres cultivan cinco mil rosas en un jardín, y no encuentran lo que buscan... Los ojos son ciegos. Hay que mirar con el corazón.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Los discípulos de Emaús

Lo que les sucedió a los discípulos de Emaús es que, al caminar con el Resucitado, al compartir sus expectativas, al recordar sus vivencias con Jesús y repasar los pasajes de la Escritura, entendieron lo que les había ocurrido.

Y al repetir Jesús el gesto de la Fracción del Pan, recordaron y reconocieron. Al comprender, tuvieron la fuerza para regresar junto a la comunidad y dar testimonio (Lc 24,13-32).

En Pentecostés sucede lo mismo. El Espíritu Santo no se limita a iluminar la memoria de los discípulos para que puedan repetir las palabras textuales del Maestro. Entendieron en profundidad la enseñanza que habían recibido.

Al darse cuenta de la trascendencia de lo acaecido, volvieron a experimentarlo con mayor intensidad aún. Y al vivirlo de nuevo, lo comprendieron desde una nueva perspectiva que infundió solidez a su vida y a su fe. Desde esta base consistente, pudieron dar testimonio con una fuerza renovada.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 20. □ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setmana) [Ac 6,8-15 / SI 118 / Jn 6,22-29]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

- 21. □ **Dimarts** [Ac 7,51-8,1a / SI 30 / Jn 6,30-35]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta. Sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

- 22. □ **Dimecres** [Ac 8,1b-8 / SI 65 / Jn 6,35-40]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

- 23. ■ **Dijous** [Ap 12,10-12a / SI 33 / 1Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. iv), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i màrtir; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

- 24. □ **Divendres** [Ac 9,1-20 / SI 116 / Jn 6,52-59]. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622). Sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà). Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria-Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

- 25. ■ **Dissabte** [1Pe 5,5b-14 / SI 88 / Mc 16,15-20]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau. Sant Anjà, bisbe; santa Calixta, mr.

- 26. □ **† Diumenge vinent**, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setmana) [Ac 4,8-12 / SI 117 / 1Jn 3,1-2 / Jn 10,11-18]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó. Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnaiz Barón, trapenc.

DIUMENGE III DE PASQUA

▮ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres va entregar i va negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el va negar i va demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els nostres dirigents no sabíeu què fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostre culpes.»

▮ Salm responsorial (2)

R. *Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor. (o bé: Al·leluia.)*

Responeu quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / compadiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapigueu que el Senyor / m'ha fet favors meravellosos, / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R.

Molts exclamen: / «¿En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard / la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau / així que em fico al llit / i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

▮ Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 24,35-48)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres». Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «¿Per què us alarmeu? ¿Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo tinc». I mentre deia això, els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «¿No teniu aquí res per a menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa, i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit: que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salms». Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

▮ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 3,13-15.17-19)

En aquellos días, Pedro dijo a la gente:

«El Dios de Abrahán, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y rechazasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Rechazasteis al santo, al justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos. Sin embargo, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, y vuestras autoridades lo mismo; pero Dios cumplió de esta manera lo que había dicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados.»

▮ Salmo responsorial (2)

R. *Haz brillar sobre nosotros la luz de tu rostro, Señor. (o bien: Aleluya.)*

Escúchame cuando te invoco, Dios, defensor mío; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?» R.

En paz me acuesto y en seguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

Aparició de Jesús ressuscitat als Apòstols. Panell de la *Maestà* de Duccio, Catedral de Siena

▮ Lectura de la primera carta del apòstol san Juan

(1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud. En esto conocemos que estamos en él.

▮ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, contaban los discípulos lo que les había pasado por el camino y cómo habían reconocido a Jesús al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando se presenta Jesús en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros.» Llenos de miedo por la sorpresa, creían ver un fantasma. Él les dijo: «¿Por qué os alarmáis? ¿por qué surgen dudas en vuestro interior? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un fantasma no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo.» Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Y como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?» Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os decía mientras estaba con vosotros: que todo lo escrito en la ley de Moisés y en los profetas y salmos acerca de mí tenía que cumplirse.» Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y añadió: «Así estaba escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día, y en su nombre se predicará la conversión y el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»

COMENTARI

El Ressuscitat actua sempre en l'Església

Una altra aparició del Ressuscitat ens porta a considerar també en aquest diumenge l'assemblea eucarística com a lloc privilegiat on el Senyor es fa present. Jesús que es fa present enmig dels seus, el do de la pau, la joia dels deixebles, l'enviament a la missió, l'anunci del perdó... són realitats en acte també avui en cada una de les nostres comunitats, ja que prolonguen el misteri i la Pasqua de Crist.

El fil conductor de les lectures d'aquest diumenge és la invitació a convertir-nos, a canviar de vida, per tenir el perdó dels pecats. Joan Baptista va començar la seva predicació amb la invitació a la conversió. Jesús també va començar la seva vida públi-

ca invitant tothom a convertir-se. El mateix fan el Senyor i la comunitat cristiana: comencen la seva activitat amb el mateix anunci: el tema de la conversió ressona en les tres lectures d'aquest diumenge: Jesús ressuscitat s'apareix als deixebles, els instrueix i els envia a predicar arreu «la conversió i el perdó dels pecats» (evangeli); sant Pere diu: «penediu-vos i convertiu-vos» (1a lectura); i sant Joan, després d'haver presentat Crist prop del Pare com a defensor (Paràclit), ens exhorta a «complir els seus manaments». Aquest és el criteri d'autenticitat, en particular l'amor al proïsme que ens identifica com a seguidors de Jesús. El Crist ressuscitat actua sempre en l'Església.

La conversió és un tema específic pasqual. En efecte, la Pasqua és un nou inici, no sols per a Crist

que passa de la mort a la vida, sinó per a tots els qui creuen en ell. La missió que Jesús confia als apòstols va destinada a totes les nacions, «començant per Jerusalem». La glòria del Ressuscitat ha de reverberar sobre tots els homes com una força de renovació en el centre de la història. Amb la resurrecció es realitza en Crist, anticipadament, la sort que ens espera com el nostre futur: la resurrecció de Crist és l'aurora d'aquell món nou, de la nova creació, que portarà a plenitud les aspiracions d'amor, de justícia, de pau i de solidaritat. Així portarem una vida nova: els qui hem ressuscitat pel baptisme en Jesús guiats i empesos per la força de l'Esperit, formem la nova comunitat, l'Església pasqual.

Ignasi Ricart, claretià

CRÒNICA DIOCESANA

Recés de Quaresma ACG Tortosa, 28 de febrer, Teresianes de Jesús-Tortosa

Una setantena de persones de totes les edats i de tot el Bisbat, van participar al recés de Quaresma dirigit per Mn. Joan Anton Cedó.

Va ser un dia molt viscut i intens. Seguint un mètode de meditació i temps de reflexió i culminant amb una Eucaristia presidida pel nostre bisbe Enrique Benavent.

Es va començar amb una pregària inicial seguida d'una primera meditació, preguntant-nos: On som o quina casa estem trepitjant? Casa Espiritualitat Sant Enric d'Ossó, I qui són els nostres antecessors? (de generació en generació).

La segona meditació es va centrar amb el salm 136 «Perdura eternament el seu amor». On van remarcar i remarcar, l'amor de Déu envers tots els homes.

La tercera meditació va culminar amb la Mare de Déu, com un testimoni i exemple a seguir, en el camí que com pelegrins hem de fer.

El Sr. Bisbe va concloure el recés, i ens va animar a continuar en aquesta línia de recés obert i participat per les delegacions i moviments de joves. Aquest any es van sumar les delegacions de Catequesi i Missions.

Antoni Caballol

Convivència de Quaresma Interparroquial (Grup d'Amistat i Pregària)

Ja fa gairebé prop de 10 anys que s'organitza i es fa a la Casa d'Espiritualitat de les Tere-

sianes. És una trobada en les que la reflexió i la pregària aporten un espai de convivència tan necessari com indispensable.

Aquest any la trobada va fer-se del 19 al 21 de febrer.

Tenint com a lema de la trobada «El cristià compromès en les parròquies», la xerrada central va tenir lloc el divendres dia 20 i la va donar Mn. Ramon Labernié, rector de la parròquia del Roser de Ferreries. La seva exposició va tractar el tema del paper i de l'espiritualitat del laic en la parròquia. Després hi va haver moments per al diàleg i posar en comú l'experiència personal viscuda, pregària, convivència, etc.

Som un grup de gent que volem compartir l'experiència de la fe en Crist ressuscitat, i ho volem viure dins el marc de la Quaresma. D'aquesta manera ens preparem per a la Joia de la Pasqua.

Mn. Xavi Margalef

Trobada de joves de confirmació dels Dolors-Tortosa i Alfara

El passat divendres i dissabte, 20 i 21 de febrer, vam viure una vintena de joves de confirmació d'Alfara i dels Dolors una convivència molt enriquecedora al Port.

La vam poder conèixer intensament gràcies als jocs, pregària, les activitats, i sobretot la molt bona disponibilitat dels joves que hi van assistir.

Desitgem que aquests joves i els seus companys de confirmació es deixin seguir tocant per l'Esperit Sant, que s'impliquin a les seves parròquies i a les experiències diocesanes amb altres joves.

Mn. Javier Vilanova

Celebració del Dimecres de Cendra a la Catedral de Tortosa

El dia 18 de febrer, Dimecres de Cendra, se celebrà a la Catedral, una Eucaristia concelebrada, presidida pel Sr. Bisbe. Amb aquesta celebració s'inicia la Quaresma, temps de reflexió, penitència, conversió i penitència. És el camí cap a la Pasqua.

Quaresma és temps d'oració, dejuni i almoïna. Són tres obres bones i piadoses, però hem d'actuar només per Déu. Si un busca ser lloat pels homes, ja ha trobat la recompensa. Tres vegades ens diu l'Evangelí: «El teu Pare, que veu tot el que és secret, t'ho recompensarà». El Sr. Bisbe acabà l'homília dient-nos: «Que la Quaresma sigui temps de gràcia i purificació per celebrar la Pasqua amb el goig dels qui hem estat renovats per la gràcia de Déu.»

A continuació fou la imposició de la Cendra, continuà la celebració amb el desig de què el Senyor ens ajudi a convertir-nos per poder viure amb alegria interior i profunda, la relació cordial i sincera amb Déu i els germans.

Maria Joana Querol

PALABRAS DE VIDA

San Juan Bautista de la Salle

En el marco de la celebración del Año de la Vida Consagrada, presentamos este mes el testimonio de santidad de san Juan Bautista de la Salle, fundador de los Hermanos de las Escuelas Cristianas, que en nuestra diócesis dirigen un colegio en Benicarló.

En la ciudad de Reims, famosa por su Catedral gótica, nació Juan Bautista el 30 de abril de 1651. La religiosidad que vivió en el ámbito de su familia, marcada por la piedad de su madre, Nicolasa Moët, modeló su personalidad desde niño. Juan Bautista era el mayor de once hermanos, de los cuales cuatro murieron muy pequeños.

Cursó las primeras letras en el Colegio de «Bons Enfants». Pronto sintió la llamada de Dios. A los 17 años recibe las Órdenes Menores y a los 18 termina los estudios medios. Juan Bautista y sus padres acuerdan que continuara los estudios en París, en el famoso Seminario de San Sulpicio.

Pronto vive la experiencia dolorosa de la muerte de sus padres: en menos de un año mueren

los dos. A pesar de recibir el nombramiento de tutor legal de sus hermanos por ser el primogénito, continuó con sus estudios. En abril de 1678, con 27 años, recibe la ordenación sacerdotal en Reims. Su preocupación principal ahora es descubrir la voluntad de Dios sobre su futuro. Su director espiritual le anima a ocuparse de las escuelas para los niños pobres.

Impulsado por este ideal constituye una asociación de maestros cristianos, atiende espiritualmente a las Hermanas del Niño Jesús, dedicadas a la educación y al cuidado de niños huérfanos, y coopera en la apertura de dos escuelas para niños pobres. El 24 de junio de 1682 abandona su casa y con un grupo de maestros comienza un estilo de vida que desembocará en la fundación de los Hermanos de las Escuelas Cristianas, cuya labor educativa cristaliza en la fundación de colegios en Francia y, en 1705, en Roma.

Las escuelas son preferentemente «primarias», y algunas profesionales. Para los obreros

se abren escuelas dominicales, y para formar a los futuros maestros, las que posteriormente se llamarán Escuelas Normales. La gratuidad es indispensable para que puedan acceder los hijos de los artesanos y de los pobres, la clase modesta.

Para él la vocación a la enseñanza es algo más que una profesión, es un ministerio al servicio de Dios y de Cristo, en el que el mismo Espíritu se manifiesta para el bien de la Iglesia. Por ello, el educador, animado por un amor a los niños semejante al que Cristo siente por su Iglesia, intentará escribir «la carta que Cristo dicta no en tablas de piedra, sino en el corazón de los niños».

Que el testimonio de la vida y de la vocación de san Juan Bautista de la Salle sea una luz para todos aquellos educadores que quieren vivir su misión animados por su fe cristiana.

Recibid mi afecto y mi bendición.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa